

περὶ τὴν Ἰταλικὴν ἐνόησα ἐν τούτοις τὴν σημασίαν ἐκάστης τῶν προσταττομένων μοι συλλαβῆς καὶ τοσαύτην ἐπήρειαν ἔσχον ἐπὶ τῶν μυχῶν τῆς καρδίας μου ὥστε ἠρξάμην ἐκ νέου λέγων καὶ ἀφηγούμενος καὶ ἐκτιθεὶς σχέδια ἐλπίδων καὶ ἐπιτυχιῶν πιθανότητος. Ἡ τῆς αὐγῆς δρόσος καὶ τὰ μαγευτικὰ χαράγματα ἡμέρας λαμπρᾶς προμηνυομένης — χαράγματα ἄτινα κατεφαίνοντο ἤδη μεθ' ὄλων τῶν ἀπεριγράπτων καλλονῶν τοῦ Ἰταλικοῦ ὀρίζοντος ἐκ τῶν παραθύρων τὰ ὅποια ἠνοιξάμεν — ἐχορήγησαν νέαν ζωὴν εἰς τὰ πεπονημένα ὄλων ἡμῶν μέλη, καὶ ὁ νῦν μὲν τὰς γραμμὰς ταύτας χαράσσων τότε δὲ ὀμιλῶν ἀνεῦρεν εὐγλωττίαν ἐφ' ἧ οὐδέποτε διεκρίθη· ἀλλὰ ἡ αὐγὴ καὶ ἡ δρόσος αὐτῆς δὲν ἦσαν αἱ μόναι τῆς εὐγλωττίας ἐκείνης πηγαί· ἀνεῦρεν αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς μέλαινας ὀφθαλμοὺς τῆς σεμνῆς Μελοπομένης, ὧν φαεινότερους καὶ ὑγροτέρους οὐδέποτε εἶδεν.

(ἀκολουθεῖ.)

Περὶ τοῦ Καφέ.

Ὅπως τῶν ἄλλων ζώων τινὰ, οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος κέκτηται τὸ μιμεῖσθαι, ἰδίᾳ δὲ μάλιστα ἡ νεωτέρα τῶν βροτῶν γενεά· ὁ Δημιουργὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας ἅπαντα τὰ ἑαυτοῦ κτίσματα ὑπέβαλεν· ἀλλ' εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐπετρέπη ν' ἀναπτύξη πάντα τὰ ἐκ τῶν διαφορῶν τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ λειτουργιῶν ἀποτελέσματα εἰς τὸν ἀνώτατον ὅρον. Μιμεῖται ὁ πίθηκος τὰ ἄλλα τῶν ζώων καὶ τὸν ἄνθρωπον, μιμεῖται καὶ ὁ ἄνθρωπος τοὺς ὁμοίους ἑαυτῷ καὶ τὰ ἄλλα τῶν ζώων. Ἡ τῆς θερμῆς Ἀραβίας κάμηλος φαγοῦσα κατὰ τύχην ἢ ὀρμεμφύτως, ἂν θέλετε, τοὺς ἀπηγορευμένους αὐτῇ καρποὺς τῆς Κοφέας καὶ ἀνάστατος, ὡς εἶπεῖν, γενομένη καὶ ζωηρὰ παρὰ τὸ σῦνηθες αὐτῇ καὶ ἀνθισταμένη εἰς τὴν ἐπιφορὰν τοῦ τὰ μέλη λύοντος ὕπνου, ἠδυνήθη νὰ πειράξῃ οὕτω καὶ τὴν ἐκ τῆς κλιματικῆς θερμότη-